ὁ κ. Παπᾶς.

—Ἐγὼ σκέπτομαι ἄλλο, κύριε ὑπουργέ, ἀπάντησε ὁ λόγιος, ὁ ὁποῖος, πρέπει νὰ σημειωθῆ, ὅτι εἶνε ἀρκετὰ ἡλικιωμένος καὶ δὲν ἐννοεῖ, ἐπὰ σειρὰν ἐτῶν τώρα, νὰ πάρη ἄλλον θεράποντα ἰατρὸ ἀπὸ τὸν κ. Παπᾶ, ἐπιστήμονα ἄλλωστε μὲ ἀνεγνωρισμένη ἀξία. Σκέπτομαι τὴν ὑγεία μου καὶ τὰ νεφρά μου! Θὰ φύγετε λοιπὸν ἀληθινὰ καὶ θὰ μ' ἀφῆστε... στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἐμένα;

—Ὄχι μόνον ἐσᾶς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπουργεῖο μου ἐν ἀνάγκῃ! πρόσθεσε ἀποφασιστικὰ ὁ κ. Παπᾶς.

Σχετικῶς μὲ τὰ παραπάνω, πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Παπᾶς εἶνε ἀποφασισμένος ἐπὶ πλέον νὰ συγγράψη καὶ νὰ ἐκδώση... κριτικὴ μελέτη γιὰ τὴν εὐνοουμένη του ποιήτρια, παραγκωνίζοντας ἔτσι καὶ τὸν κ. Ἄλκη Θρύλο καὶ ὅλους τοὺς ὁμοτέχνους του.

Ἀκούσαμε ἀκόμη ὅτι τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἰδίου κ. Παπᾶ πρόκειται νὰ τυπωθοῦν σὲ πολυτελῆ πλήρη ἔκδοσι τὰ... Ἅπαντα τῆς Μελισσάνθης, δηλαδὴ ἡ «Φωνὲς ἐντόμου» καὶ ἡ «Προφητεῖες» της.

* * *

Ὁ θόρυβος ὅμως ποὺ σηκώθηκε τελευταῖα γύρω ἀπὸ τ' ὄνομα τῆς Μελισσάνθης, στὰ περιοδικὰ καὶ στὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ φτάση καὶ μέχρι τοῦ σπιτιοῦ της. Ὁ πατρυιὸς λοιπὸν τῆς ποιητρίας ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς κ. Παπασπυρίδης, ἀκούγοντας νὰ γίνεται τόσος ντόρος γι' αὐτὴ καὶ βλέποντας κάπου νὰ τὴν ἀποκαλοῦν «ποιητικὸ... τέρας», ἀνησύχησε.

Κι' ἐπειδὴ ἔμαθε κι' αὐτὸς ὅτι κύριος αἴτιος ὅλης τῆς σχετικῆς φασαρίας ἦταν ὁ ποιητὴς τοῦ «Μπαταριᾶ», σηκώθηκε ἕνα μεσημέρι καὶ πῆγε νὰ τὸν ἀνταμώση στὸ καφενεῖο τοῦ Ζαχαράτου, ὅπου συχνάζει.

—Κύριε Μαλακάση! τοῦ εἶπε. Ἀμάν! Πάψτε, γιὰ τὸ Θεό, τὴν ἀρθρογραφία καὶ τὴν προπαγάνδα σας! Θὰ πάρετε τὸ κορίτσι μου στὸ λαιμό σας!...

Ὁ... ἀπάδοχος τῆς Μελισσάνθης τὸν ἐκύτταξε ἔκπληκτος.

—Λανσάρουμε, κύριε, τὴν κόρη σας καὶ στενοχωρεῖστε γι' αὐτό;

—Στενοχωροῦμαι, γιατὶ φοβᾶμαι μήπως τῆς κάμουν κακὸ ὅλ' αὐτά...

—Μὴ φοβᾶστε τέτοιο πρᾶγμα. Ἀπεναντίας ἡ φήμη ποὺ τῆς ἐδημιουργήσαμε, θὰ τὴν ὠφελήση πολύ. Καὶ ἀσφαλῶς θὰ συντελέση νὰ μπῆ καὶ σὲ καμμιὰ καλὴ θέσι...

—Ἂν εἶνε ἔτσι,... ὑποχωρῶ, ἀπάντησε ὁ πρώην πολεμιστὴς καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ καφενεῖο εὐχαριστῶντας τὸν ὑποχρεωτικώτατο καὶ διπλωματικώτατο κ. Μαλακάση.

* * *

Τελευταῖο προσθέτουμε καὶ ἕνα ἀρκετὰ ὕποπτο καὶ κάπως ἀνεξήγητο περιστατικὸ ποὺ ἔλαβε χώραν πρὸ μηνὸς στὸ σπίτι τοῦ κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, τοῦ γνωστοῦ ἀκαδημαϊκοῦ καὶ διευθυντοῦ τῆς «Νέας Ἑστίας».

Ὁ κ. Ξενόπουλος, ὁ ὁποῖος ἄκουσε ἀπὸ τοὺς πρώτους τὸν θόρυβο γιὰ τὴ Μελισσάνθη, αἰσθάνθηκε περιέργεια, φαίνεται, νὰ τὴ γνωρίση καὶ τὴν ἐκάλεσε μὲ κάποιον κοινὸ γνώριμό τους στὸ γραφεῖο του.

Ἀλλὰ μόλις ἡ νέα μπῆκε μέσα καὶ πρωτοῦ προφτάσει νὰ καθήση, ὁ πολύτειμος καὶ βαθύτατος συγγραφεὺς τῆς «Ἀναθρεφτῆς», κύτταξε τὴν ἐπισκέπτρια μὲς ἀπὸ τὰ γυαλιά του καὶ τῆς εἶπε χωρὶς ἄλλα προεισαγωγικά:

—Ἄ, εἶστε ἡ Μελισσάνθη; Καλὰ κάνατε κι' ἤρθατε. Ἤθελα νὰ σᾶς ρωτήσω τώρα κάτι. Δὲν μοῦ λέτε, πῶς τὰ καταφέρνετε καὶ γράφετε, νέο κορίτσι ἐσεῖς, τόσο... ἄσχημους στίχους;

Ἡ Μελισσάνθη, ἀκούγοντας τὸ ἀπροσδόκητο αὐτό... κοπλιμέντο, ἔμεινε κόκκαλο. Στὴν ἀρχὴ ὑπέθεσε ὅτι ὁ γηραιὸς κ. Ξενόπουλος τῆς ἀστειευόταν. Ἅμα κατάλαβε ὅμως ὅτι σοβαρολογοῦσε, κάτι τραύλισε, κοκκάνισε, ξεροκατάπιε καὶ στὸ τέλος ἀναγκάστηκε νὰ φύγη κατασαστισμένη ἀπὸ τὴ συμπεριφορά του.

Τί νὰ φαντασθῆ κανεὶς τώρα; Γιὰ ποιὸ λόγο τῆς μίλησε τόσο... σκληρὰ ὁ κ. Ξενόπουλος; Γιὰ νὰ τῆς... παγώση τὸν ἐνθουσιασμό; Γιὰ νὰ τὴ σωφρονίση; Γιὰ νὰ τὴν... ξαναφέρη στὸν ἴσιο δρόμο; Ἢ μήπως γιὰ νὰ τῆς προείπη μὲ πλάγιο τρόπο τὴν ἐπικειμένη ἀπόφασι τῆς Ἀκαδημίας καὶ νὰ τὴν ἀτελπίση γιὰ τὸ βραβεῖο; Μυστήριο...

Στὸ προσεχὲς φύλλο θὰ συνεχίσουμε τὰ κατὰ Μελισσάνθην.

Ο ΑΔΙΑΚΡΙΤΟΣ

Ο Ο Ο Ο ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Ο Ο Ο Ο

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλία

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

(Ἀπὸ τὰ σατυρικὰ φύλλα ὅλου τοῦ κόσμου)

Στὸν στρατῶνα:
—Πάλι μεθυσμένος ἤσουνα χτές, Γιάννη;
—Ναί.
—Κρῖμα σὲ σένα.
—Γιατί;
—Γιατὶ ἂν δὲν ἔπινες, θὰ ἤσουν σήμερα λοχίας.
—Ναί, μὰ ὅταν πίνω, γίνομαι... στρατηγός!

* * *

Ἔρως καὶ... θεολογία:
—Μαρία, χτὲς εἶχες στὴν κουζίνα ἕναν ξένο καὶ ἔτρωγε...
—Ἦταν ἀδελφός μου, κυρία!
—Μὰ ἐσὺ δὲν μοῦ ἔλεγες πῶς δὲν ἔχεις ἀδελφό;
—Ναί, ἀλλὰ τὴν περασμένη Κυριακὴ ἄκουσα τὸν ἱεροκήρυκα νὰ λέη πῶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀναμεταξύ μας εἴμαστε ἀδελφοὶ καὶ... βρῆκα ἕναν!...

* * *

Μεταξὺ καλλιτεχνῶν τοῦ ἄσματος:
—Ὁ κύριος ποὺ μοῦ σύστησες προχτὲς μὲ κολάκεψε ἐξαιρετικά. Μοῦ εἶπε πῶς θἄδινε τὸ πᾶν γιὰ νὰ εἶχε τὴ φωνή μου. Τί δουλειὰ κάνει;
—Εἶνε... ντελάλης!...

* * *

Ἀπόσπασμα ἀπὸ εἴδησι ἐφημερίδος:
«Προφανῶς ὁ φονεὺς διέπραξε τὸ ἔγκλημα μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ληστεύση τὸ θῦμα. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ νεκρὸς εἶχε καταθέσει τὴν προηγούμενη μέρα στὴν Τράπεζα ὅλα τὰ χρήματά του καὶ ἔτσι δὲν ἔχασε παρὰ μόνο... τὴ ζωή του!».

* * *

Ὁ φαρμακοποιὸς πρὸς τὸν μαθητευόμενον φαρμακοτρίφτη:
—Αὐτὸ τὸ μπουκάλι ἔχει διϋλισμένο νερό. Ἀπ' αὐτὸ δίνουμε πάντα στὶς ἐπείγουσες περιστάσεις, ὅταν ἡ συνταγὴ τοῦ γιατροῦ εἶνε δυσανάγνωστη...

* * *

Κουτσομπολιό. Μεταξὺ φιλενάδων:
—Ἔχει μιὰ ὀμπρέλλα ποὺ τὴ κάνει νὰ φαίνεται χαριτωμένη.
—Καὶ πρὸ πάντων ὅταν τῆς σκεπάζει τὸ πρόσωπο!

* * *

Ἡ σωτηρία του:
—Τὴ ζωή μου τὴ χρωστῶ σ' αὐτὸν τὸ γιατρὸ ποὺ βλέπεις...
—Τί; Σ' ἔσωσε ἀπὸ καμμιὰ ἀρρώστεια;
—Ὄχι, ἀλλὰ τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουνα ἄρρωστος, ἔλειπε στὸ ἐξωτερικό!...

* * *

Ὅταν ὁ σύζυγος εἶνε μουρτάρης:
Ἡ σύζυγος.—Καὶ πῶς σοῦ φαίνεται ἡ νέα μας καμαριέρα;
Ὁ σύζυγος.—Πολὺ καλὸ κορίτσι καὶ πολὺ νόστιμο.
Ἡ σύζυγος.—Αὐτὸ σκέφτηκα κι' ἐγὼ καὶ... τὴν ἔδιωξα!

* * *

Ἐξομολόγησις:
—Σᾶς ἀγαπῶ, δεσποινίς, εἶμαι τρελλὸς μαζύ σας!
—Τότε γιατὶ δὲν μὲ παντρεύεστε;
—Ἄ! δὲν... τρελλάθηκα ἀκόμα!...

* * *

Ἡ ἀσφάλειες:
—Τὶς βρίσκετε καλὲς τὶς ἀσφάλειες ἐναντίον τῶν δυστυχημάτων;
—Πάρα πολὺ καλές. Ἀπὸ τότε ποὺ ἀσφαλίστηκα... δὲν μοῦ συνέβη κανένα δυστύχημα!

* * *
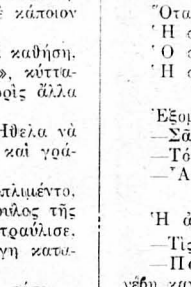
Στὸ δρόμο:
Ἡ φιλάνθρωπη κυρία:
—Δὲν εἶσαι πειὰ τυφλός;
Ὁ ζητιάνος:
—Ὄχι, κυρία μου, γιατί... μοῦ ἔδιναν κάλπικα χρήματα!